

(Primorski dnevnik, 23. 9. 04)

Irena Cerar Drašler: **Pravljične poti Slovenije – Družinski izleti v naravo**

Že nekoliko pozornejši pogled v knjigo *Pravljične poti Slovenije* pokaže, da smo z njo dobili “nekaj več” kot le še en nov popotniški priročnik.

Več zato, ker ni le zbirka predlogov in napotkov za sedemdeset zanimivih, ne posebno zahtevnih družinskih izletov ali sprehodov do naravnih znamenitosti križem po Sloveniji, saj imajo vsi cilji nadgradnjo v ljudskem pripovednem izročilu.

In več tudi zaradi sijajne izvedbe te zamisli, ki jo je Irena Cerar Drašler nosila v sebi kot dediščino iz otroštva. Uresničevati jo je začela z diplomsko nalogo na temo gorske pravljice in jo dopolnjevala v revijalnih objavah pravljic, povezanih z naravnimi silami in pojavi, dokler ni naposled z bogato slikovno spremljavo dozorela v tej knjigi, ki nadaljuje tradicijo “multidisciplinarnih” vodnikov založbe Sidarta.

Zgodba in ilustracija sta povsod na prvem mestu; besedila so povzeta in prirejena po različnih zbirkah slovenskih pravljic, pripovedk in legend; kakšna ima tudi znanega avtorja, a prav tako zaledje v ljudskem izročilu. Irena Cerar Drašler še posebej poudarja nenadomestljivost skupnega živega branja oziroma pripovedovanja in poslušanja. Bolj znani so avtorji ilustracij, izbranih iz starejših slikanic in drugih izdaj, med njimi Mojca Cerjak, Marjan Manček, Kristina Krhin, Polona Lovšin, Ana Razpotnik, Gorazd Vahen in Matjaž Schmidt. Vendar tudi opisi poti s poenostavljenimi zemljevidi niso le navržen dodatek. Sestavljajo jih koristni napotki in opozorila, ki jih v drugih vodnikih srečamo le izjemoma. Na primer, kdaj je za izlet najprimernejši čas, kje so ob poti planinske kočje, gostišča ali naravne in kulturne zanimivosti in kje morebitne nevarnosti.

Tako utegne marsikdo, ki se je kdaj že z občudovanjem zazrl skozi naravno okno pri Otlici v sinjezeleno globono Vipavske doline, z zanimanjem – zase in potomcem – prebrati dve od mnogih ljudskih razlag nastanka okna, ki ju je Irena Cerar Drašler uvrstila v to svojo “slikanica za potepanje”. Ali pa bo kdo drug, ko bo na primer slišal zgodbo o nastanku izvira Mlinarice, že prvi sončni konec tedna odpeljal družino do slikovite soteske tega hudournškega pritoka Soče. Ko bo že v Trenti, bo seveda lahko “skočil” še do izvira Soče, kjer so dobri bogovi Triglav, Jalovec in Mangart nekoč davno premagali hudobnega velikana Vodobruhca. Nič manj zanimivo ne bo izvedeti, kako je svoje ime dobila Pasja ravan ali kako so nastali Divje in Črno jezero ter Dreta, Menina in Baba.

Za strokovnost poljudno uglašanih razlag je poskrbela Monika Kropelj, ki je tudi поблиže predstavila v zgodbah nastopajoča bajna bitja. Pohvalo ne nazadnje zaslužijo še barvne fotografije ter sprotne opozorila na dodatne vire, ki lahko zvedavemu bralcu še bolj približajo izjemno pestrost z ljudskim izročilom gosto prepredene Slovenije.

Iztok Ilich